5 Ιουλίου 2014

Οι Ρώσοι τουρίστες ανακαλύπτουν την Κριμαία

/ Γενικά Θέματα

Πηγή: Sergey Moskvichev

Οι κάτοικοι της χερσονήσου παραπονούνται για την αύξηση των τιμών, και για τα προβλήματα στην τουριστική κίνηση, αλλά προτιμούν τη σταθερότητα, ενώ λένε ότι εάν δεν ενώνονταν με τη Ρωσία, η Κριμαία θα γινόταν κόλαση, όπως η Νοτιοανατολική Ουκρανία.

«Δεν πάμε για μια εβδομάδα στην Κριμαία;», πρότεινα στη γυναίκα μου. Αποφασίσαμε να πάμε με το αυτοκίνητο ως το Κερτς και να περάσουμε στην Κριμαία με το πλοίο, για να μη χάσουμε χρόνο στα σύνορα και να μην περάσουμε από την ταραγμένη νοτιοανατολική Ουκρανία. Όσο βρισκόμασταν στο δρόμο τηλεφωνηθήκαμε με τους γνωστούς μας που είχαν πάει στην ίδια πανσιόν στη Φεοντόσια λίγο πιο πριν από εμάς. «Περιμέναμε στην ουρά έξι ώρες για το πλοίο», προειδοποίησε ο συνομιλητής μου.

Φτάνοντας στο μέρος που οδηγεί προς την είσοδο του λιμανιού πέφτουμε σε κίνηση. Στη σειρά από αυτοκίνητα με πινακίδες από τη Μόσχα και τα προάστιά της, από το Βαρόνιεζ, το Κρασνοντάρ, το Καζάν... Έξι χιλιόμετρα από τον τόπο αποβίβασης σβήνω τη μηχανή. Μπροστά, όσο φτάνει το μάτι, διακρίνεται η ουρά από τα αυτοκίνητα. Αριστερά έξω από το δρόμο τοποθετημένες τουαλέτες, κάδοι απορριμμάτων, ενώ βλέπω και ένα κιόσκι όπου μπορώ να αγοράσω νερό. Η ώρα

είναι 17.25.

Ύστερα από κάποια ώρα, οι άνθρωποι που περιμένουν, αρχίζουν να γνωρίζονται μεταξύ τους. Οι συζητήσεις είναι οι πιο συνηθισμένες, ούτε πανικός, ούτε παράπονα. Οι γυναίκες δεν χάνουν τζάμπα το χρόνο τους. Ορισμένες μαυρίζουν υπό τον απογευματινό ήλιο του Ταμάν, άλλες κάνουν περίπατο με τα παιδιά, μια κυρία πηγαίνει βόλτα το σκυλάκι της. Σκοτεινιάζει, και οι τουρίστες πηγαίνουν στα αυτοκίνητά τους να ξαπλώσουν λίγο να χαλαρώσουν. Ο δρόμος είναι άσχημα φωτισμένος, ενώ την ανάπαυση εμποδίζουν μόνο οι βασανιστικές προωθήσεις λίγων μόνο μέτρων κάθε 20-30 λεπτά.

00.30. Τα πάντα ησύχασαν. Δεν φλυαρούν ούτε καν οι δυο αστυνομικοί που βρίσκονται στην άκρη του δρόμου για να εποπτεύουν την τήρηση της τάξης. Στη μέση της νύχτας αποφάσισα να μην ξανακοιτάξω την ώρα. Και να, επιτέλους μια σοβαρή μετακίνηση προς τα εμπρός που μας φέρνει πλέον στο λιμάνι. Περνάμε την πύλη, παίρνοντας ένα χαρτάκι όπου είναι σημειωμένο το μήκος του αυτοκινήτου μας. Ένας γρήγορος έλεγχος του οχήματος και βάζουμε το αυτοκίνητο στην 11η γραμμή για επιβίβαση. Ενώ η σύζυγος έχει κλείσει τα μάτια, πηγαίνω μαζί με άλλους οδηγούς στο κτίριο του λιμεναρχείου για τα εισιτήρια. Και τα τέσσερα ταμεία, παρά την προχωρημένη ώρα έχουν πολύ κόσμο.

Αγόρασα το εισιτήριο και επιστρέφω να λαγοκοιμηθώ στο αυτοκίνητο. Με ξυπνάει η φωνή του υπαλλήλου του λιμανιού που μου λέει: «Ξυπνάμε, φεύγουμε». Μετά από περίπου 20 λεπτά βγαίνουμε ήδη στο λιμάνι της Κριμαίας. Μετά από αναμονή 11 ώρες και κάτι, η προσοχή έχει εξασθενήσει κάπως, αλλά παρατηρώ ότι στην Κριμαία δεν μας υποδέχονται ούτε στρατιωτικοί, ούτε αστυνομικοί. Ο υπάλληλος του λιμανιού κοιτώντας από το τζάμι σιγουρεύεται ότι έχουμε εισιτήριο και κάνει νόημα να προχωρήσει το αυτοκίνητο χωρίς καθυστέρηση.

Δεν έχουν συνηθίσει ακόμη να ζούμε στη Ρωσία

Πηγή: Sergey Moskvichev

Μετά την ουρά που υποχρεωθήκαμε να περιμένουμε για το πλοίο, μου φαινόταν ότι στην Κριμαία δεν θα πέφτει καρφίτσα. Ωστόσο, στο δρόμο όλο και πιο συχνά άρχισαν εμφανίζονται φωτεινές πινακίδες που πληροφορούσαν ότι υπάρχουν ελεύθερα καταλύματα. Η σεζόν κανονικά άρχιζε στις 15 Ιουνίου και πιθανόν αυτός ήταν ο λόγος που οι συνήθως ζωντανοί δρόμοι της Φεοντόσια ήταν κάπως άδειοι.

Περπατώντας προς την πλευρά του μουσείου του Ιβάν Αϊβαζόβσκι, περνώντας δίπλα από σειρές με αναμνηστικά, αντικρίζουμε ένα κιόσκι με εκδρομικά προγράμματα. Η οργανωτής των εκδρομών, Βικτόρια, φοβάται ότι φέτος θα υπάρχει πρόβλημα στον τουρισμό. «Από τα έξι εκατομμύρια που επισκέπτονται την Κριμαία κάθε χρόνο, τα τέσσερα ήταν Ουκρανοί, οι 800 χιλιάδες ήταν Ρώσοι, ενώ έρχονταν ακόμη Πολωνοί, Λευκορώσοι, πολλοί από όλους αυτούς είναι απίθανο να επιστρέψουν εδώ», παραπονείται.

Αγοράζοντας εισιτήριο για εκδρομή στο Καραντάγκ, ενδιαφέρομαι να μάθω από μια πωλήτρια που διαθέτει τοπικά καλλυντικά, και δίπλα από την οποία σταμάτησε η σύζυγος, πώς πάνε οι δουλειές και τι αναμένει αυτό το καλοκαίρι. Η θεία Λιούντα, όπως τη λένε, βλέπει με αισιοδοξία το μέλλον. Μιλώντας ανοιχτά, λέει: «Κυρίως έρχονταν Ουκρανοί, αλλά είχαν μαζί τα δικά τους φαγητά και ποτά. Εμείς, όπως πάντα, ελπίζουμε στους Ρώσους, καθώς με αυτούς είναι πιο ευχάριστο

να κάνεις εμπόριο, ενώ ο Ουκρανός παζαρεύει μέχρι και τη δεκάρα». Η συνταξιούχος αυτή βλέπει μόνο θετικά στην επανένωση της Κριμαίας με τη Ρωσία. Η σύνταξή της, που ήταν προηγουμένως γύρω στα 80 ευρώ, ανέβηκε στο ρωσικό επίπεδο, ενώ παράλληλα δεν παρατήρησε σοβαρή αύξηση στις τιμές, «ακόμη και το νερό από τη βρύση έγινε καθαρότερο», σημείωσε.

Η πωλήτρια στο γειτονικό πάγκο δεν είναι και πολύ αισιόδοξη. Πιστεύει ότι «επικρατεί ένα μπάχαλο και είναι άγνωστο τι ακόμη θα σκαρφιστεί η ουκρανική κυβέρνηση και ο νέγρος, ο οποίος τους κάνει κουμάντο». Και οι δυο γυναίκες συμφωνούν σε ένα πράγμα: Το σημαντικότερο είναι να αποφευχθεί ο πόλεμος. Και φαίνεται ότι Βλαντίμιρ Πούτιν που εικονίζεται σε ένα αναμνηστικό μπλουζάκι με μαύρα γυαλιά και την επιγραφή «Ο πιο ευγενικός άνθρωπος στον κόσμο», τους κουνά καταφατικά το κεφάλι σε απάντηση, υπό το θρόισμα του αέρα…

Στο μουσείο του Αϊβαζόβσκι ένας νεαρός στέκεται μπροστά από τον πίνακα «Ο Βόλγας», ο οποίος ζωγραφίστηκε το 1887, και ρωτά με έκπληξη τον επόπτη, προφανώς από αμορφωσιά, γιατί στο καράβι που εικονίζεται στον πίνακα κυματίζει -ήδη από τότε- η ρωσική τρικολόρ.

Ραγδαία άνοδος τιμών

Ο Βλαντίμιρ, συνιδιοκτήτης της πανσιόν στην οποία καταλύσαμε, εκφράζεται με εμπορικό πνεύμα: Οι τιμές σχεδόν διπλασιάστηκαν, για παράδειγμα, τα οικοδομικά υλικά με εξαίρεση την ξυλεία, τα τσιγάρα, το κρέας, το ψωμί. Από συνήθεια αναφέρει το κόστος του εμπορεύματος σε γκρίβνες και ζητά από εμένα να κάνω τις πράξεις του πολλαπλασιασμού. Αυτός και η οικογένειά του ψήφισαν υπέρ της ένωσης με τη Ρωσία, και παρά τις προσωρινές δυσκολίες, δεν μετανιώνουν γι’ αυτό. Αναφέρει ένα περιστατικό, το οποίο όμως δεν στάθηκε ικανό να τον αποθαρρύνει: «Κάποιοι γνωστοί πήραν για το αυτοκίνητό τους πινακίδες με αριθμούς της Μόσχας αλλά όταν τους σταμάτησε η τροχαία διαπιστώθηκε ότι οι αριθμοί δεν υπήρχαν στη βάση δεδομένων. Παραλίγο να πάρουν το αυτοκίνητο στον ειδικό χώρο για τις ποινικές εκκρεμότητες, αυτοί τελικά κατάφεραν να αποδείξουν ότι είναι από την Κριμαία, παρότι και οι αριθμοί των ρωσικών διαβατηρίων τους είπαν πως δεν βρέθηκαν καταχωρημένοι. Είναι σαν να ζούμε σε μια χώρα που δεν υπάρχει. Δεν πειράζει όμως, το σημαντικό τώρα είναι φτιαχτεί η γέφυρα στο Κερτς».

Ο γαμπρός του Αλεξάντρ υποστηρίζει και αυτός την ενσωμάτωση στη Ρωσία, θεωρώντας ότι, σε αντίθετη περίπτωση στην Κριμαία «θα συνέβαινε ό,τι και στην περιοχή του Ντονέτσκ και του Λουγκάνσκ».

Σεργκέι Μοσκβιτσιόφ, Μόσχα-Κερτς-Φεοντόσια, ειδικά για τη RBTH

Πηγή: gr.rbth.com